

- или пред храма на Диана клетва
за вечна строга служба да дадеш.
- ДЕМЕТРИЙ. - Склони, о Хермия! - И ти, Лизандре,
пред моите права неоспорими
от своето желание безумно
се откажи!
- ЛИЗАНДЪР. - Деметрий,^{3.} ти вземи
бащата, а на мене остави
и Хермия - и нейната любов!
- ЕГЕЙ. - О, дързост! Да, той има мойта обич -
и моите права над Хермия
предавам аз на него.
- ЛИЗАНДЪР. - Господарю,
и моят род е знатен и богат,
и моята любов е безпределна.
Защо да се отказвам аз тогава
от своето право сам, когато
и Хермия ме люби? - Ти, Деметрий,
не мамеше ли някога Елена?
Момичето отчаяно те люби -
боготвори неверния любовник.
- ТЕЗЕЙ. - Да си призная, слушах за това -
и сам при среща исках да говоря
с Деметрий. - Помъчи се, дъще моя,
да съгласувам своите желания
с бащините си желания.
- Не сторил ли това - то знай, законът -
пред който всички ние сме безсилни -
обръча те на смърт - или на вечно
монашество. - Да тръгнем, Иполито -
Деметрий и Егей със нас ще дойдат.